

[Indenrigsministeren.]

På længere sigt er det dog tanken, at hver amtskommune selv skal sørge for, at en tilstrækkelig psykiatrisk service kan ydes inden for dens eget sygehusvæsen.

Overførelsen foreslås gennemført vederlagsfrit for amtskommunerne. Det foreslås, at statens besparelse ved de nævnte reformer — i alt ca. 1 mia kr. — i overensstemmelse med totalbalanceprincippet fordeles mellem amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. På længere sigt skal denne kompensation fordeles efter objektive udgiftsbehovskriterier. I en overgangsperiode modificeres denne fordeling dog i 2 henseender. Dels er det foreslået, at der i 10 år ydes amtskommunerne og Frederiksberg kommune et tilskud på 70 mill. kr. om året, hvis formål er at udligne de forskelle mellem amtskommunerne i overførelsessituationen, som skyldes, at hospitalerne er af varierende størrelse og standard. Dels er der foreslået en særlig tilskudsordning for Københavns kommune i en overgangsperiode, således at det tilskud, som staten hidtil har ydet Københavns kommune som kompensation for, at kommunen har drevet sit eget sindssygehus, ikke umiddelbart inddrages fuldt ud og konverteres til tilskud efter objektive udgiftsbehovskriterier. I så fald ville der nemlig ske en meget brat ændring af byrdefordelingen til ugunst for Københavns kommune. I stedet foreslås der ydet Københavns kommune et særtilskud, der dog aftrappes over 15 år, og i øvrigt med den virkning, at det beløb, hvormed særtilskuddet nedtrappes, hvert år indgår i den pulje, der fordeles efter objektive udgiftsbehovstal.

Det tjenestemandsansatte personales forhold og fordeling af pensionsbyrden mellem staten og amtskommunerne foreslås løst efter retningslinjer, der er fastlagt ved forhandlinger, som finansministeren har ført med de respektive personaleorganisationer og kommunernes organisationer. Disse retningslinjer er fælles for alle opgaveoverførelser, og jeg har allerede omtalt dem i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget om overførelsen af Fødselsanstalten i Jylland til Århus amtskommune.

I korthed går retningslinjerne ud på, at kommunerne tilbyder personalet ansættelse

i tilsvarende stillinger i amtskommunen, men således at statstjenestemænd, der ikke ønsker at overgå til amtskommunal ansættelse, får mulighed for at opretholde deres ansættelsesforhold til staten. De skal dog fortsat forrette tjeneste på de institutioner, hvortil de har været knyttet. Der kan ikke i denne forbindelse rejses krav på ventepenge, rådighedsløn og pension. Med hensyn til pensionsbyrden fordeles denne mellem staten og amtskommunerne, når pensionen til sin tid bliver aktuel, i forhold til den del af pensionsalderen, som er optjent henholdsvis før og efter skæringsdagen den 1. april 1976.

Endelig skal jeg nævne, at lovforslaget indeholder nærmere regler om de særlige opgaver, som statshospitalerne hidtil har løst for vort retsvæsen, og som følger med over til amtskommunerne.

Lovforslaget har været forhandlet med Amtsrådsforeningen i Danmark og Københavns og Frederiksberg kommuner. De kommunale parter har kunnet tilslutte sig lovforslagets principper. De er således enige i, at overførelsen bør ske pr. 1. april 1976, at institutionerne overføres til de amtskommuner, de ligger i, og at der gennemføres en lovfæstet benyttelsesret for de amtskommuner, der enten ikke overtager noget hospital, eller som overtager et hospital af utilstrækkelig størrelse.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Økonomiministeren (Per Hækkerup):

Jeg skal tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om revisionen af statens regnskaber m. m.

Lovforslaget er udarbejdet af et af min forgænger den 14. maj 1974 nedsat embedsmandsudvalg, som den 20. december 1974 har afgivet betænkning (trykt som nr. 729/1975), hvori nærværende forslag indgår som bilag 1.

Den nævnte betænkning er omdelt til samtlige medlemmer her i tinget, og der er i lovforslaget, som det nu forelægges, kun foretaget enkelte rent tekniske tilrettelser set i relation til det til betænkningen hørende bilag.

[Økonomiministeren.]

Bestemmelserne om den nugældende revisionsordning er indeholdt i statsregnskabsloven af 1926 §§ 10-26. 1926-loven var dengang en nyskabelse af meget stor betydning, idet det i denne blev fastslået, at alle statens regnskaber skulle underkastes revision, og at denne skulle omfatte såvel en tal- og bogholderimæssig som en juridisk, en bevillingsmæssig og en økonomisk-kritisk revision. Hidtil havde en lang række regnskaber ikke været underkastet revision af nogen central revisionsmyndighed.

Fra 1926 var den centrale revision henlagt til fire af hinanden uafhængige hovedrevisorer, der i 1958 blev normeret som departementschefer, og hvis antal nedsattes til tre i 1962 og til to i 1972.

Revisionsbestemmelserne i 1926-loven har ikke været ændret i de forløbne år. Den stærke vækst af statens økonomiske virksomhed, moderne metoder inden for administrationen og regnskabsvæsen, bl. a. anvendelsen af edb, samt de stigende krav om økonomisk-kritisk kontrol m. v. har imidlertid betydet en ændring af forudsætningerne på væsentlige punkter og gjort det hensigtsmæssigt, at der foretages en ajourføring af lovbestemmelserne svarende til den skete udvikling.

Det er ved lovforslagets udformning tilstræbt at give det en sådan form, at en tilpasning af revisionen til ændrede forhold med hensyn til løsning af offentlige opgaver og ændret regnskabs- og revisionsteknik til stadighed vil være mulig.

Af ændringer i forhold til den nuværende ordning skal jeg bl. a. pege på, at forslaget bygger på en enhedsledelse af revisionen, som skal varetages af en generaldirektør, der udnævnes på økonomiministerens indstilling efter samråd med statsrevisorerne. Det hidtidige kriterium for fordelingen af opgaverne mellem revisionsdepartementerne har været inddelingen i ministerier og styrelser. Imidlertid kræver navnlig den økonomisk-kritiske revision foretagelse af tværgående undersøgelser, og der er et stigende behov for en samlet planlægning og prioritering af revisionsopgaverne samt for en fælles uddannelses- og personalepolitik. Disse forhold tillige med den igangværende centralisering af statens regnskabssystem, der bygger på et fælles edb-program, understreger nødvendig-

heden af, at revisionen udgør en organisatorisk enhed.

Revisionens uafhængighed af regering og folketing er understreget i lovtæksten, og gennem forskellige, særlige bestemmelser styrkes dens uafhængighed i revisionsarbejdet.

Forslaget indeholder bestemmelser, der sigter på at skabe så nært samarbejde som muligt mellem statsrevisorerne og hovedrevisionen. Statsregnskabsrådet vil bortfalde og dets møder erstattes af fælles møder mellem statsrevisorerne og generaldirektøren, hvortil begge parter kan tage initiativ.

Der er i princippet ikke sket nogen ændring i hovedrevisionens opgaver. Dog er den detaljerede bevillingskontrol, som hidtil har været varetaget af statsrevisoratets sekretariat, efter lovforslaget henlagt til generaldirektøren, og det er forudsat, at en stigende del af revisionens ressourcer anvendes til gennemførelse af økonomisk-kritisk revision.

Den særlige decisionsordning, der er indeholdt i den nugældende lov, og som i årenes løb kun har været lidt anvendt, bortfalder og erstattes af en hurtigere og enklere fremgangsmåde med indbyggede svarfrister, således at vigtigere sager, hvorom enighed ikke kan opnås mellem revisionen og pågældende centraladministration, hurtigt kan bringes frem for statsrevisorerne.

Der er med henblik på at styrke folketingets kontrolmuligheder med hensyn til de praktiske følger af revisionens påtaler og henstillinger fastlagt en ordning, hvorefter ministrene over for statsrevisorerne skal redegøre for de foranstaltninger og overvejelser, som generaldirektørens beretninger med statsrevisorernes eventuelle bemærkninger har givet anledning til.

Idet jeg i øvrigt henviser til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg indstille lovforslaget, som ikke indebærer økonomiske konsekvenser, til hurtig behandling og vedtagelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Inge Krogh)
(KrF):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om forbud mod reklamer for stærke drikke, idet jeg i øvrigt henviser til forslaget og de ledsagende bemærkninger.